

Παράπονο Μακράκη
 με πίκρα και φαρμάκι.

Ὅλοι με λιθοβολεῖτε καὶ με πέρνετε ἄστο χέρι,
 ἀλλ' ἐγὼ σᾶς ὑπομένω με μεγάλην καρτερίαν,
 ἐπειδὴ καὶ ὁ Ναζωραῖος τέτοια εἶχε ὑποφέρει
 ἀπ' ἐκείνην τῶν ἀχρείων Φαρισαίων τὴν φατριάν.
 Ἡ χολὴ ἀντὶ τοῦ μάννα!.. νά! ἡ μόνη ἀμοιβὴ
 εἰς ἐκεῖνον ποῦ ἔμπρός σας με κηρύγματα προβῆ.

Σεῖς ποῦ εἶχετε καθῆκον νὰ με τρέφετε πεινῶντα,
 με ἀγρίας Καννιβάλων με ὑβρίζετε φωνάς...
 Ὡ ἀχάριστα, γελοῖα, ποταπά καὶ φαῦλα ὄντα,
 σᾶς διέφθειρε καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὁ Σατανᾶς
 καὶ οὔτε βλέπετε ἄστα ὕψη, οὔτ' ἀκούετε καθόλου
 καὶ πηγαίνετε τροχάδην ὡς τυφλοὶ κατὰ διαβόλου.

Μαῦρον μέλλον σὲ προσμένει, ὦ εἰδωλολάτρις πόλις!
 μελανὰς ὡς πίσσαν βλέπω ἄστον αἰθέρα σου νεφέλας...
 πότε ἄλλοτε τοὺς φίλους τοῦ Χριστοῦ ἐλιθοβόλαις;
 πότε ἄλλοτε προφήτας ἐπερίκαιζες καὶ ἐγέλας;
 πότε ἄλλοτε καὶ ἔμένα με λεμόνια ἐκυνήγας;
 ἄλλοτ' ἔτρεχες με τρόμον εἰς τοὺς λόγους μου καὶ ἔσειγας.

Τώρα ὁμως αἰσχρὰν πόλιν σὲ κατήνησαν εἰδώλων,
 τὸν θεόπνευστον προφήτην φανερὰ λιθοβολεῖς,
 παραδίδεις εἰς χεῖρας ἀντιχριστῶν διαβόλων
 καὶ ἀκούεις τὸν Δεληγιάννην μετὰ πίστεως πολλῆς.
 Καὶ ὁ Σιμωνικὸς ἐκεῖνος κατ' ἐμοῦ σὲ διαφθείρει
 καὶ εἰς Τάρταρα καὶ βόθρους καὶ κρημνοὺς σὲ παρασύρει.

Με τὴν δυνάμιν σας ὄλην τὸν Μακράκη βοηθεῖτε,
 Μακρακίστριαι γυναῖκες καὶ πιστοὶ μου μαθηταὶ
 καὶ τὰ ἴχνη τοῦ ποδός μου ἐν σιγῇ ἀκολουθεῖτε...
 πετροπόλεμον τοιοῦτον δὲν ἐπρόσμενα ποτέ.
 Πᾶν, ἐπέρασαν τῆς δόξης καὶ τῆς φήμης μας τὰ χρόνια
 καὶ ὅπου τώρα μᾶς ἀκούσουν μᾶς ἀρχίζουν ἄστα λεμόνια.

Βοηθεῖτε τὸν Μακράκη καὶ με χέρια καὶ με στόμα,
 ἀδελφοὶ ἀγαπημένοι ἐν Κηρύγματι καὶ Λόγῳ,
 ἐπειδὴ καὶ σεῖς ἄσπυροι ἄν μ' ἀρχίσετε ἀκόμα,
 ποῦ θὰ βροῖσκω χαρτζηλίκα; ποῦ θὰ μένω; πῶς θὰ τρώγω;
 Μὴ μ' ἀφίνετε μονάχον εἰς αὐτὴν τὴν παραζάλην
 καὶ τὴν πρώτην δυνάμιν μας θ' ἀνακτήσωμεν καὶ πάλιν.

Μὴν ἀκούετε τοὺς φαύλους, μὴν ἀκούετε τὰ κτήνη,
 μὴν ἀφήσετε ποτέ σας τὴν ἀγκάλην τὴν ἐμὴν
 καὶ ἂν μᾶς πῆραν με τῆς πέτρας, τὸ τρισύνθετον θὰ μείνη
 εἰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων... Ἀλληλουῖα... ἀμήν!
 Βοηθεῖτε τὸν Μακράκη σεῖς οἱ τόσοι μαθηταὶ του
 ἐν ὀνόματι ἐκείνου τοῦ ἁγίου τρισυνθέτου.

Θρηῖνος δασκάλων
 μικρῶν-μεγάλων.

Ὡ δυστυχεῖς δασκάλοι με τ' ἀχαμνὸ κεμερί,
 τί ἀραγε μᾶς ἔχει ἡ μοῖρά μας γραπτό
 καὶ κόβουν τὸν λ ο υ φ έ μας αὐτὸ τὸ καλοκαῖρι
 καὶ ὄλοις μᾶς ἀφίνουν γυμνοὺς χωρὶς λεπτὸ;
 εἶναι ἀλήθεια τοῦτο ἢ ἔτσι μᾶς τὸ λένε
 καὶ κάνουν τοὺς δασκάλους σὰν τὰ μωρὰ νὰ κλαῖνε;

Ἐκείναις τοῦ Τρικούπη ἢ φοβεραῖς σπατάλαις
 εἰς τὴ φτωχὴ μας ῥάχη λοιπὸν θὰ ξεθυμάνουν;
 Ὡ δυστυχεῖς δασκάλοι! ὦ ἀμοιραῖς δασκάλαις!
 σ' ἐμᾶς οἰκονομίαις εὐρέθησαν νὰ κάνουν;
 καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος κανένας νὰ πληρώνη,
 καὶ τᾶβαλαν μαζί μας ἔτσι καλὰ καὶ σώνει;

Θρηνηστετε, γενναῖοι γραμμάτων θιασῶται,
 ἀντάραις καὶ φουρτούναις μᾶς ἦλθαν ξαφνικαῖς,
 σφαλίστε τὰ βιβλία καὶ ἀρχίσετε νὰ τρώτε
 τὰ σχολιά σας ὄλα καὶ τῆς γραμματικαῖς.
 Μὲ τὰ χαρτιὰ τραφήτε καὶ γίνετε σὰν τσίροι,
 καὶ εἰς ὄλους μας Ἡ ρ ῶ α τὸ ἔθνος θ' ἀνεγείρη.

Ἀνάθεμα σ' ἐκεῖνον ποῦ γράμματα γροεῦει,
 ποῦ τρώγεται καὶ ἰδρώνει με τόσα λεξικά...
 καὶ τὸ ψωμί ἀκόμη μὴ ἄ μέρη θὰ νηστεύη
 καὶ ἄλλο δὲν θὰ τοῦ μείνη ἀπὸ τὰ νυκτικά.
 Αὐτὸς ἀρχὴ δὲν βροῖσκει, δὲν βροῖσκει οὔτε τέλος
 καὶ γίνεται σὰν ῥέγκα, σὰν κύριος Σεμτέλος.

Ἐκεῖνος ὁ γρουσουζῆς καὶ ἡ Σ π α ν ο μ α ρ ῖ α
 μᾶς ἔφερε καὶ φέρνει φορικτὴ τζαναπετιὰ...
 ἂν τὸν Σ π α ν ὸ ν δὲν εἶχε ἡ τῶν σοφῶν χορεία,
 ποτέ των οἱ δασκάλοι δὲν θ' ἄτρωγαν χαρτιὰ.
 Καὶ ἂν ὁ Σ π α ν ὸ ς ἔμορθη νὰ βγάλη δύο τρίχες,
 ἴσως ἀλλάξουν τότε καὶ ἡ στραβαῖς μας τύχαις.

Εἰς ἓνα φίλον κύριον
 θερμὸν συγχαρητήριον.

Τὸν φίλτατον Ψιμούλην, τὸν νέον ἀστυνόμον,
 με ὄλη τὴν καρδιά του καὶ ὁ Ῥ ω μ η ὸ ς συγχαίρει,
 νοήμονα, γενναῖον, ἀβρὸν καὶ γαλαντόμιον,
 καὶ ἐλπίζομεν τσιμποῦσι καλὸν νὰ μᾶς προσφέρει.

Εἰς τοῦ Γεωργίου Κλάρα τὸ γνωστὸν καπνοπωλεῖον,
 ποῦναι μὲς ἄστου Βυζαντίου τὸ μεγάλο καφενεῖον,
 ἐκεῖ ποθεῖ καὶ τσιγάρα καὶ καπνὸς καθ' ὄλα πρώτης
 καὶ ἄς τρέχη νὰ φουμάρη ὁ καθεὶς συμπατριώτης.

Τοῦ Ῥωμοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἄστο τυπογραφεῖο
 τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
 με τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενετῶν-Ἐξ Φρονοῦντων.—νύκτα ἄμια συζητούντων,
 με μπακάληδες καμπόσους, —πατζατζηδες ἄλλους τῶσους,
 μ' οὐρητήρια, σαντοόρια —καὶ μὴ μάνδρα με γαιδοόρια.